

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 14/10
Λουξεμβούργο, 25 Φεβρουαρίου 2010

Απόφαση στην υπόθεση C-386/08
Firma Brita GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Τα προϊόντα καταγωγής Δυτικής Όχθης δεν υπάγονται στο προτιμησιακό δασμολογικό καθεστώς κατά τη συμφωνία ΕΚ-Ισραήλ

Ο ισχυρισμός των ισραηλινών αρχών ότι προϊόντα που παρασκευάζονται σε κατεχόμενα εδάφη τυγχάνουν της προνομιακής μεταχειρίσεως που παρέχεται στα ισραηλινά εμπορεύματα δεν δεσμεύει τις τελωνειακές αρχές της Ένωσης.

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα συνήψε διαδοχικώς δύο ευρωμεσογειακές συμφωνίες συνδέσεως, την πρώτη με το Ισραήλ (συμφωνία ΕΚ-Ισραήλ¹) και τη δεύτερη με την Οργάνωση για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (συμφωνία ΕΚ-ΟΑΠ²), εξ ονόματος της Παλαιστινιακής Αρχής της Δυτικής Όχθης και της Λωρίδας της Γάζας. Οι συμφωνίες αυτές προβλέπουν ειδικότερα ότι τα βιομηχανικά προϊόντα που κατάγονται από το Ισραήλ και τα παλαιστινιακά εδάφη εισάγονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση χωρίς δασμούς και ότι οι αρμόδιες αρχές των συμβαλλομένων συνεργάζονται για τον προσδιορισμό της ακριβούς καταγωγής των προϊόντων που υπάγονται στο προτιμησιακό καθεστώς.

Η Brita είναι γερμανική εταιρία η οποία εισάγει συσκευές παρασκευής αεριούχου ύδατος, καθώς και εξαρτήματα και συμπυκνωμένους χυμούς, που παρασκευάζει ο Ισραηλινός προμηθευτής της, ήτοι η Soda-Club, της οποίας οι εγκαταστάσεις παρασκευής βρίσκονται στο Mishor Adumin, στη Δυτική Όχθη, ανατολικώς της Ιερουσαλήμ.

Η Brita εξέφρασε την πρόθεση να εισαγάγει στη Γερμανία εμπορεύματα που προμηθεύει η Soda-Club. Η εταιρία γνωστοποίησε στις γερμανικές τελωνειακές αρχές ότι τα εμπορεύματα ήταν καταγωγής Ισραήλ και ζήτησε, συνεπώς, να τύχει του προτιμησιακού καθεστώτος που προβλέπει η συμφωνία ΕΚ-Ισραήλ. Επειδή οι γερμανικές αρχές είχαν την υποψία ότι τα προϊόντα κατάγονταν από τα κατεχόμενα εδάφη, ζήτησαν από τις ισραηλινές τελωνειακές αρχές να διαβεβαιώσουν ότι τα προϊόντα αυτά δεν είχαν παρασκευαστεί στα εν λόγω εδάφη.

Μολονότι οι ισραηλινές αρχές παρέσχον τη διαβεβαίωση ότι τα επίμαχα εμπορεύματα κατάγονταν από ζώνη ευρισκόμενη υπό την ευθύνη τους, εντούτοις, δεν απάντησαν στο ερώτημα αν τα εμπορεύματα αυτά είχαν παραχθεί σε κατεχόμενα εδάφη. Για τον λόγο αυτόν, οι γερμανικές αρχές αρνήθηκαν τελικώς να αναγνωρίσουν στη Brita το πλεονέκτημα της υπαγωγής στο προτιμησιακό καθεστώς, με την αιτιολογία ότι δεν ήταν δυνατό να εξακριβωθεί με βεβαιότητα ότι τα εισαγόμενα εμπορεύματα ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας ΕΚ-Ισραήλ.

Η Brita προσέβαλε δικαστικώς την απόφαση αυτή και το Finanzgericht Hamburg (δικαστήριο επιλύσεως οικονομικών διαφορών του Αμβούργου, Γερμανία) ζήτησε να διευκρινιστεί από το Δικαστήριο αν τα εμπορεύματα που παρασκευάζονται σε κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη και για τα οποία εκδίδεται πιστοποιητικό των ισραηλινών αρχών περί ισραηλινής καταγωγής μπορούν να υπαχθούν στο προτιμησιακό καθεστώς που θεσπίζει η συμφωνία ΕΚ-Ισραήλ.

¹ Ευρωμεσογειακή Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και του Κράτους του Ισραήλ, αφετέρου, υπογραφείσα στις Βρυξέλλες στις 20 Νοεμβρίου 1995 (ΕΕ 2000, L 147, σ. 3).

² Ευρωμεσογειακή Ενδιάμεση Συμφωνία Συνδέσεως για το εμπόριο και τη συνεργασία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αφενός, και της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (ΟΑΠ) εξ ονόματος της Παλαιστινιακής Αρχής της Δυτικής Όχθης και της Λωρίδας της Γάζας, αφετέρου, υπογραφείσα στις Βρυξέλλες στις 24 Φεβρουαρίου 1997 (ΕΕ 1997, L 187, σ. 3).

Με την απόφαση που εξέδωσε σήμερα, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **εκάστη των εν λόγω δύο συμφωνιών συνδέσεως έχει διαφορετικό πεδίο εφαρμογής**: η συμφωνία ΕΚ-Ισραήλ εφαρμόζεται στο έδαφος του Κράτους του Ισραήλ, ενώ η συμφωνία ΕΚ-ΟΑΠ εφαρμόζεται στο έδαφος της Δυτικής Όχθης και της Λωρίδας της Γάζας.

Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το γενικό διεθνές δίκαιο απαγορεύει την επιβολή υποχρεώσεων σε τρίτους, όπως η Παλαιστινιακή Αρχή της Δυτικής Όχθης και της Λωρίδας της Γάζας, άνευ της συναινέσεώς τους. Επομένως, η συμφωνία ΕΚ-Ισραήλ δεν μπορεί να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι οι παλαιστινιακές αρχές υποχρεούνται να μην ασκούν τις αρμοδιότητες οι οποίες τους έχουν ανατεθεί βάσει της συμφωνίας ΕΚ-ΟΑΠ και αφορούν, ειδικότερα, την έκδοση τελωνειακών βεβαιώσεων σχετικά με την καταγωγή εμπορευμάτων που παράγονται στα εδάφη της Δυτικής Όχθης και της Λωρίδας της Γάζας.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο κρίνει ότι τα **προϊόντα καταγωγής Δυτικής Όχθης δεν εμπίπτουν στο εδαφικό πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας ΕΚ-Ισραήλ και, κατ' ακολουθία, δεν υπάγονται στο προτιμησιακό καθεστώς που προβλέπει η συμφωνία αυτή**. Επομένως, οι γερμανικές τελωνειακές αρχές όφειλαν να αρνηθούν την παροχή προνομιακής μεταχειρίσεως βάσει της συμφωνίας αυτής στα επίμαχα εμπορεύματα, λόγω του ότι αυτά ήταν καταγωγής Δυτικής Όχθης.

Το Δικαστήριο απορρίπτει, επίσης, την υπόθεση ότι το προτιμησιακό καθεστώς θα έπρεπε, εν πάση περιπτώσει, να παρέχεται στους εγκατεστημένους σε κατεχόμενα εδάφη ισραηλινούς παραγωγούς βάσει αδιακρίτως είτε της συμφωνίας ΕΚ-Ισραήλ είτε της συμφωνίας ΕΚ-ΟΑΠ. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι τα εμπορεύματα για τα οποία εκδίδεται πιστοποιητικό των ισραηλινών αρχών περί καταγωγής Ισραήλ μπορούν να τύχουν προνομιακής μεταχειρίσεως βάσει αποκλειστικώς της συμφωνίας ΕΚ-Ισραήλ, υπό τον όρον ότι έχουν παραχθεί στο Ισραήλ.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό των ισραηλινών αρχών ότι τα επίμαχα εμπορεύματα είναι καταγωγής Ισραήλ, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η καταγωγή των προϊόντων καθορίζεται από τις αρχές του κράτους εξαγωγής. Συγκεκριμένα, αυτές μπορούν αποτελεσματικότερα να ελέγξουν την ακρίβεια των στοιχείων βάσει των οποίων προσδιορίζεται η καταγωγή.

Επομένως, σε περίπτωση *εκ των υστέρων* ελέγχου εκ μέρους των τελωνειακών αρχών του κράτους εξαγωγής, οι τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής δεσμεύονται, καταρχήν, από τα αποτελέσματα του ελέγχου αυτού.

Πάντως, εν προκειμένω, ο *εκ των υστέρων* έλεγχος δεν αφορούσε το ζήτημα αν τα εισαγόμενα προϊόντα έχουν εξ ολοκλήρου παραχθεί σε ορισμένη περιοχή ή αν έχουν υποστεί στην περιοχή αυτή επαρκείς επεξεργασίες ή μεταποιήσεις ώστε να μπορούν να θεωρηθούν ως προϊόντα καταγωγής της οικείας περιοχής. Το αντικείμενο του ελέγχου αφορούσε αυτόν καθεαυτόν τον τόπο παρασκευής των εισαγομένων προϊόντων, προκειμένου να διαπιστωθεί αν τα προϊόντα αυτά ενέπιπταν στο εδαφικό πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας ΕΚ-Ισραήλ. Συγκεκριμένα, η Ένωση φρονεί ότι τα προϊόντα που έχουν παραχθεί σε περιοχές οι οποίες, από το 1967, ευρίσκονται υπό ισραηλινή διοίκηση δεν τυγχάνουν της προνομιακής μεταχειρίσεως που προβλέπει η εν λόγω συμφωνία.

Εντούτοις, παρά τη σχετική ρητή αίτηση των γερμανικών αρχών, οι ισραηλινές αρχές δεν απάντησαν στο ερώτημα αν τα προϊόντα είχαν παραχθεί στις περιοχές εγκαταστάσεως ισραηλινών εποίκων στο παλαιστινιακό έδαφος. Το Δικαστήριο επισημαίνει, συναφώς, ότι οι ισραηλινές αρχές υποχρεούνται, βάσει της συμφωνίας ΕΚ-Ισραήλ, να παράσχουν επαρκείς πληροφορίες για τη διαπίστωση της πραγματικής καταγωγής των προϊόντων.

Δεδομένου ότι οι ισραηλινές αρχές δεν ανταποκρίθηκαν στη σχετική υποχρέωση, **ο ισχυρισμός τους ότι τα επίμαχα προϊόντα τυγχάνουν της προνομιακής μεταχειρίσεως που παρέχεται στα ισραηλινά προϊόντα δεν δεσμεύει τις γερμανικές τελωνειακές αρχές**.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582